तेत्रगणित (तेत्र 9. → ग³) n. Geometrie Kalas. 362 bei Haughton. तेत्रगत (तेत्र 9. → गत) adj. geometrisch Coleba. Alg. 271. तेत्रगतीप-पत्ति geometrischer Beweis 59.

तेत्रचिभिंहा (तेत्र Feld + चि) f. eine Gurkenart, = चिभिंहा Rasan.

नेत्रन (तेत्र + ज) 1) adj. subst. m. (sc. पुत्र) ein mit der Frau eines kinderlosen Mannes durch einen Andern rechtmässig erzeugter Sohn: मृतस्य च प्रसूतो यः क्लीवस्य व्याधितस्य वा । श्रन्येनानुमतो वा स्पात्स्व- तेत्रे तेत्रज्ञ: स्मृतः ॥ Ваиры. in Dij. 81. M. 9, 167. Jién. 1, 68. 69. 2, 128. M. 9, 159. 162. 164. 165. 180. 220. H. 349. — 2) f. ेजा N. verschiedener Pflanzen: a) = श्रेतकाएरकार्रे. — b) = शशाएडली. — c) = ग्रीमूत्रिका. — d) = शिल्पिका. c) = चिपाका Rién. im ÇKDa.

नेत्रज्ञात (तेत्र + ज्ञात) adj. mit Jmdes Ehefrau von einem Andern erzeugt Jáśń. 2, 128.

त्रेत्रहोषे (त्रेत्र + होप) m. Kampfum Land, Landerwerb RV. 1,33,15. तेत्रज्ञ (तेत्र + ज्ञ) 1) adj. a) ortskundig: पद्या तेत्रज्ञा ऽञ्जसा नियेत् ÇAT. Ba. 13,2,2,2. तब्बयापि व्हिरएयनिधि निव्हितमतेत्रज्ञा उपर्यपरि संचर्त्ता न विन्देप: Khànd. Up. 8,3,2. — b) das Feld kennend, sich mit dem Feldbau abgebend CABDAR. im CKDR. — c) sachkundig AK. 3,4,8,35. H. an. 3, 151. H. ç. 90. ÇABDAR. im ÇKDR. तेत्रज्ञं त्वां तस्य धर्मस्य मन्ये MBH. 1, 3653. — 2) m. a; die Seele AK. 1, 1, 4, 7. 3, 4, 8, 35. H. 1366. H. an. Med. n. 4. Sarvop. S. in Ind. St. 1,301. इदं शारीरं कै। लेप तेत्रमित्य-भिधीयते। एतयो वेति तं प्राङ्गः तेत्रज्ञामिति तदिदः॥ तेत्रज्ञं चापि मा विद्धि सर्वतेत्रेषु भारत । Вилс. 13, 1.2. ये। ऽस्यात्मनः कार्यिता तं तेत्रज्ञं प्रचतते M. 12,12.14. 8,96. Jián. 3,34.178. व्हार्दि रियतः कर्मसाती तेत्र-त्री यस्य तृत्यति MBH. 1,3018. 3,476. 14,1205. fgg. HARIV. 11297. Suça. 1,310, 5. 312, 9. fgg. VP. 14. Buig. P. 1,13,52. 5,11, 11. fgg. 8,17, 11. Радв. 97, 17. प्रधानतेत्रज्ञपति: Çverâçv. Up. 6, 16. — b) Hurenjäger Med. — c) eine Form von Çiva (व्युक्तीर्व) ÇKDa. nach einem Stotaa. d) N. pr. eines Fürsten (v. l. तत्रीतस्, तमार्चिस्) Balc. P. in VP. 466, N. 11. LIA. I,709. Auh. xxxIII. - 3) f. Oll Bez. eines fünfzehnjährigen Mädchens, welches bei der Durga-Feier diese Göttin darstellt, Anna-DAKALPA im ÇKDR. u. d. W. जुमारी. - Vgl. तेत्रविद्, खतेत्रज्ञ.

तंत्रतर् (von तेत्र) n. eine zum Bebauen, zum Bewohnen sehr geeignete Gegend Çat. Br. 1,4,1,16. ग्रेंतेत्रतर् 15.

तेत्रता f. nom. abstr. von तेत्र Sitz, Wohnsitz: इद्मैवंविधं कस्मानगरं तेत्रता गतम् । सरस्वत्याद्य लक्ष्म्याद्य Katuls. 3, 3.

त्रेत्रहती (तेत्र + हती) f. eine Art Solanum (श्वेतकाएटकार्ग) Riéan. im ÇKDa.

त्रेत्रदेवता (तेत्र + दें) f. eine Gottheit der Felder, von einer Schlange Pankart. 174, 12.

त्रेत्रपति (तेत्र + पति) m. gana श्रश्चपत्याद्रिय P.4,1,84. der Herr eines Feldes Hir. 23,6.12. — Vgl. तेत्रपत, तेत्रपत्य und तेत्रस्य पति: u. तेत्र 1. तेत्रपद् (तेत्र + पद्) n. ein einer Gottheit geheiligtes Gebiet: क्रे: तेत्र-पद्गत्मर्णो Вилс. P. 9,4,20.

त्रेत्रपर्देश (तेत्र → प°) f. Name eines Strauchs Vaid, im ÇKDR. Nach Carev bei Hauguton ist तेत्रपर्द Oldenlandia biflora oder vielleicht eine andere Species.

त्रेत्रपाल (तेत्र + पाल) m. 1) Feldhüter Pankar. 224, 5. Mank. P. 19, 24. — 2) eine die Felder hütende Gottheit Pankar. 174, 15. Verz. d. B. H. No. 904. Es werden derer im ÇKDR. nach dem Prajogasara neun und vierzig namhast gemacht. Bein. Çiva's Çiv.

त्रेत्रपाल (तेत्र + पाल) n. Flächeninhalt Colebr. Alg. 70. Padou. zu Katj. Ça. 4,7. Sch. zu 4,8,16. 5,3,33.

त्रेत्रभिक्त (तेत्र + भः) f. Feldeintheilung P. 5, 1, 46, Sch.

नेत्रभूमि (तेत्र + भूमि) f. bebautes Land Wils.

तंत्र/मानिका (तेत्र + य $^{\circ}$) f. N. einer Pflanze, = वचा Trik. 3,3,216. तेत्र स्त्र + रृत) m. Feldhüter Pańkar. 248,12.

तेत्रहाशि (तेत्र + हाशि) m. durch geometrische Figuren bezeichnete Quantität Coleba, Alg. 278.

तेत्र ह्ला (नेत्र + ह्ला) f. eine Gurkenart (वालुका) Rićas. im ÇKDa. तेत्रवस्था (तेत्र + व $^{\circ}$ f. bebautes Land R. 3,4,17.

नेत्र विंदु (तेत्र $\rightarrow$ विंदु) adj. a) ortskundig: तेत्रविंद्ध द्शि मार्हा विप्टक्ते P(V.9,70,9) यथा तेत्रविंद्धंसा नर्यात TS.5,2,8,5. — b) sachkundig: यमत्तरं तेत्रविंद् विंदु: EVM L RAS. 3,50. — 2) m. die Seele BH L G. P. 4,22,37. — Vgl. तेत्रज्ञ, मतेत्रविंदु.

त्रेत्रच्यवक्तः (तेत्र + च्य°) m. Bestimmung von Figuren auf einer Ebene Colebu. Alg. 58.

त्रेत्रसंभव (तेत्र + सं ं) 1) m. N. zweier Sträucher (s. चञ्च und भिएटा) Riéan. im ÇKDa. — 2) f. ह्या eine Gurkenart, = शशाएटुलि Riéan. im ÇKDa. u. dem letzten Worte.

त्रेत्रसंभूत (तेत्र + सं°) m. ein best. Gras (तुन्द्र) Riéan. im ÇKDn.

तेंत्रसाति (तेत्र + साति) f. Feld-, Landerwerb: म्रावः तेत्रसाता वृत्रक् त्येषु पूरुम् ए.V. 7,19,3; vgl. 1,112,22.

तेत्रसाधम् (तेत्र + सार्) adj. am Ort anlangend, eintreffend (?) Nia. 2, 2. ते नें। व्यतु वार्ष देवत्रा तेत्रसाधमः BV. 3.8,7. सपूर्वतः पुरुष्त्रिपं मित्रं न तेत्रसाधमम् 8,31,14.

নিরালীর (নির + মালীর) adj. subst. vom Felde lebend, Landmann AK. 2,9,6. H. 890, Sch.

तेत्राधिद्वता तेत्र + श्राध^o) f. die Gottheit eines geheiligten Gebietes Prajogasira im Sanskinat. ÇKDr.

तेत्राधिप (तेत्र + श्रधिप) m. dass. und der Regent eines Zodiakalbildes ÇKDa. nach dem Gjotistattva.

तेत्रामलको f. N. einer Pflanze (s. भूम्यामलको) ÇABDAM. im ÇKDR. तेत्रामा (तेत्र + सा) adj. Land yewinnend: तेत्रामा दंदयुर्ह्यस्थां घ्नं दस्युन्या म्राभिन्तिमुग्रम् RV. 4,38,1.

त्रीत्रका (von तेत्र) m. 1) der Besitzer eines Feldes M. 8,241.243. 9,53. 54. — 2) Ehemann (vgl. तेत्र 5.) Narada in Daj. 8,2. M. 9,145.

त्तेत्रिन् (wie eben) m. 1) der Besitzer eines Feldes M. 9,51.52. J\hat{6\hat{n}}.
2,161. श्रदीत्रिन् M. 9,49.51. Landmann H. 890. — 2) Ehemann M. 9,
32. Ç\hat{n}. 66,18. — 3) die Seele Buag. 13,33.

तीत्रियँ (wie eben) 1) adj. zum Orte gehörig, n. pl. die Umgegend: यद् स्य तीत्र्याएं। (oder etwa तेत्राणाम् zu lesen?) यदि वा पुरुषिषिता:। यद् स्य द्-स्युभ्या जाता नश्यतेतः संदान्याः॥ AV.2,14,3. — 2) n. ein am Körper fest haftendes, chronisches oder organisches Uebel AV. 2,8,1. fgg. 10,1. fgg. विषणि विष्युगित्यतं यद्स्य तेत्रियं कृदि 3,7,2. fem. in der v. l. des